

A romantic close-up of a young man and woman. The woman, on the left, has long, wavy brown hair and is wearing a blue denim jacket over a white top. She is looking towards the man with a soft expression. The man, on the right, is wearing a dark suit jacket, a light-colored shirt, and a dark patterned tie. He is leaning in towards the woman, and his lips are just inches from hers, suggesting an imminent kiss. The background is softly blurred, showing what appears to be an outdoor setting with some architectural elements.

Аманжол Хумай

ЯЗМЫШ бүлэг

Гульшат Хумай
Язмыш бүлэге

«Автор»

2025

Хумай Г.

Язмыш бүлэге / Г. Хумай — «Автор», 2025

История современной золушки. Но жизнь не сказка, не всегда заканчивается счастливо.

© Хумай Г., 2025

© Автор, 2025

Гульшат Хумай Язмыш бүлөгө

— Ну, Һылыу, һин даешь, идеальный егеттәр кинола ғына була торған, не говори, что һин еще принца ждешь? Не будь такой наивной!

Бүлмәләш кызы Рида ярым русса, ярым башкортса Һылыузы шулай игәй торған. Үзе бер туктауһыз телефонында нимәлер баскылай.

— Кара ниндәй красавчик!

Ул карашын тәзрәгә төбәп ултырған Һылыуға ялтанды:

– Шунан как тебе?

Телефон экранынан ауыз йырып ниндәйзәр шыйыксалы стакан тотоп ултырған каракас алсак йөзлө егет күренде.

— Без уның менән кисә дискотекала таныштык.

— Үзеңә окшаһа, ярай инде. Матур егет, әйе.

— Блин, һинең менән так скучно иногда...

Әхирәте ирене бүлтәйтәп урынына кайтты.

“Әх, Рида, һинең кайғыларың миндә булһасы... Атайзың яңы катыны һыйзырмағас, ун һигез тулыу менән айырым торлак эзләргә тура килде бит миңә. Ярай, һин, һыйындырзың... Шаталак тойолһаң да, һинән да изге күнелле кеше юктыр... Ләкин мин шул хәтлем өйөмдө һағынам, үз бүлмәмде, әсәй тере булһанда бик бәхетле инем мин унда...” Һылыу уфтанып куйзы. Тик кем уйлаған атаһы яңы катын алырын, ә ул катындың ирен теләһә һисек борғоларға һәләтле булыуын.

— Ридакайым, үпкәләмә, кем менән булһаң да, бәхетле булһаң, мин шат буласакмын. Бәхетәң бер көнлөкмө, гүмерлекме — тормошоңа һин тик хужа! Ә мин һәр вақыт яныңда булырмын, бер ялкыткансы...

— Юха, карай телең татлы... Ә бер уйлаһаң, зачем безгә егеттәр, без икебез генә булһак та бәхетле шулай бит?

Зарланырға әлегә бер сәбәп тә юк төслө. Ювелир салоһында һатыусы булып эшләп йөрөй, хужабикәһе лә какмай-һукмай, әйләнгән һайын, премия менән бүләкләй... Шулай за аксаһын тотонорға ашыкмай, йыя. Нимәгә тотонор белмәй әле, әммә йыя. Донъя хәлен беләп булмай бит.

Рида әхирәтенең хәлен аңлай, күнелен күтәрергә тырыша.

Һылыу рәхмәтле карашын каршыла шаркылдай-шаркылдай тиктоктан роликтар карап ултырған кызға төбәне.

— Әлбиттә, шулай, карале, дүрт стенала ултыраһым килмәй, шәмбе бит, әйзә, тышка сығайык, һәләк көн матур... Ошондай матур йәйге кисте әрәм итәп булмай за!

— Һәйбәт идея, как раз миңә яңы сумочкамды елләтәп килтерергә кәрәк!

Рида, сумкалар коло, бар эшләгән аксаһын шуларға тыға, һәм яңы кейемдәргә. Шкафка һыймай хәзер улары. Шопоголик, тизәрме әле..

— Ну, купык!

— А как же!

Бер аззан урам буйында уларзың көлөшөүе яңғыраны.

Мәр булып һайланыуына Сәғит Әсғәтовичтың инде икенсе йыл. Еңел эш түгел инде, бер яктан төрлө зарзары менән халык басым яһаһа, икенсе яктан унан юғарырак түрәләр якшы күрһәткестәр талап итә. Ике ут араһында инде. Ике яктан да өтөп баралар. Валлаһи, белгән булһа мәрлыкка кандидатураһын куймаһс та ине. Хәзер инде страус һымак башты комға тығып булмай, вазифаны башкарырға кәрәк. Бына хәзер, йәштәр көнөнә берәй күркәм сара ойошто-

рорға куштылар. Гэзэттэ, дискотека ғына үткэрэ торғайнылар. Нимэ уйлап сығарырға икэн? Э, бер уйлаһаң, ни эшлэп ул был хакта кайғыра?

Йэштэр эштэре буйынса комитет рэйесе эйзэ баш ватырға тейеш түгелме?

— Элиэ Әмировна, Айну́р Сәғитовичты сакырығыз эле.

Бер аззан мэр кабинетында ыспай егет хасил булды.

— Наумы, атай...

— Тссс, эш урынында улай тип өндәшмә тип әйттем түгелме?!

— Гәфү итегез, Әсғәт Сәғитович, э-э-э, бүтән кабатланмас! - тыңлаусан баш эйзэ йәш белгес.

Хакимиәттә уларзың аталы-уллы икәнлеген беләләр ине, шулай за улы атаһынан алдарак эшкә урынлашканы. Ул вакыт Әсғәт Сәғитович мәктәп директоры ғына ине.

— Белеп куй бында без ул менән атай түгел. Мин башлык, э һин подчиненный. Неформаль мөнәсәбәт тыйыла.

— Аңлашылды, Сәғит Әсғәтович!. Ниндәй сәбәп буйынса сакырттығыз?

— Үзең беләһең, июнь азағында Йәштәр көнө. Берәй гәзәти булмаған сара үткәрергә кәрәк. Иртәгә тиклем мейе штурмы үткәр зә, варианттар тәқдим ит.

— Ярай, Сәғит Әсғәтович!

— Бар яуаплылык менән кара был эшкә. Улым булһаң да, поблажка булмаясак.

— Аңлашылды, Сәғит Әсғәтович!

Егет боролоп ишек яғына йүнәлде. Һәм кинәт мэр яғына боролдо ла:

— Эсәй шылтыратты, бөгөн олатай менән өләсәй ауылдан киләсәк. Вакытында кайт! - тине тауышын кәметеп. Үзе йылмая.

Әсғәт Сәғитович: һиңә әйт ни, стенаға әйт ни, тигәндәй уға караш һирпте. Атай тип эштә атама тип әйләнгән һайын искәртә.

— Ярай, ярай, мин тырышырмын... Бар эшең менән бул! Һәм иртәгә тәқдимдәр өстәлдә ятһын!

Яуап урынына Айну́р Сәғитович һалдаттарса салют бирзе лә ишек артында юғалды.

"Ошо атаһы әллә кайзан мэр булып китте, әй. Барыһынан да бигерәк миңә талапсан." Хакимитәт бинаһы коридоры буйлап үз кабинетына юлланғанда, Йәштәр эштәре буйынса комитет рэйесе Айну́р Сәғитович шуны уйланы. Әлбиттә, ул атаһын аңлай. Уның урынында булһа, бәлки, Айну́р за тап шундай булыр ине. Ләкин бит блат буйынса эшкә кермәне бит. Мәктәптә үк актив позициялы егет булды ул. Төрлө сараларза катнашып йөрөнө, волонтерлык эштәре менән шөгөлләнде. Хакимиәт тарафынан төрлө грамоталар менән йыш билдәләнде. Етмәһә, гирь күтәрәү буйынса ла уңыштары бар. Шуға ла юридик белгеслеге буйынса юғары укыу йортон бөтәрөп кайткан Айну́рға хакимиәттә эш тәқдим иттеләр. Ул әзерәк уйлап йөрөнө лә риза булды: амбициялар сит түгел ине йәш кешегә. Йәмғиәткә файзалы булыу тигән теләк тә бар. Эшләгән өс йыл дәүерендә ул ең һызғанып эшләргә тырышты. Йәштәр бер аз һүлпәнерәк хәзер, ойоштороуы ауыр. Сараларға йәлеп итеүгә күп көс түгергә тура килә. Әммә бирешмәй йәш белгес, яуаплылыктан куркыр әзәм түгел. Атаһы шулай тәрбиәләне. Уның авторитеты калала зур. Айну́рзың да шундай булаһы килә.

— Әй, урынбаһар, тиктокта ултырыу етәр, эш көнө күптән башланды...

Зур булмаған күн диванда йәйелеп шым ғына хихылдап ултырған каракас егет шунда ук һикереп торзо.

— Гәфү итегез, Айну́р Сәғитович, гәйеплемен... Бер таныш кыз ебәргәйне, бигерәк көл-көлө...

— Һинең кыззар менән осрашырға вакытың бармы? Халык ихтыяжы һағында торғанды онотаһың ахыры.

— Дустар өгөтлөгөс, дискотекага сыккаймын. Хозай шаһит, бер ниндэй хилафлык кылманым. Эсмәнем, тәмәке тартманым, өстәл артында ғына ултырзым. . .

— Кара, беззең эштә репутация барыһынан өстөн. Без өлгө булырға тейешбез.

— Все, все аңланым. Шунан ниндэй боевое задание бирзе господин мэр?

— Йәштәр көнөнә бығаса булмаған сара ойшторорға кушты. Дискотеканан тыш.

Һәм иртөгә варианттар уның өстәлендә булырға тейеш.

— Атайың талапсан шулай за. Ул килгәндән бирле хакимиәт хезмәткәрзәренә тыныслык юк. . .

— Ярай, был хакта һүз куйыртмайык. Ин мөһиме, үзебезгә йөкмәтелгән бурысты үтәү.

— Сорян, начальник. Дөрөс әйтәһең. Тап шулай.

Улар өстәлдәре артына эшлекле киәфәттә урын алдылар

Бөгөн ниндәйзер күнелһез көн. Һатып алыусылар за һирәк. Выручка әз булһа, премия тәтемәй инде ай азағында. Шул мәл салонға бер егет килеп инде. Эх, була бит шундай сибәрзәр. Яурындары киң, спорт ярата ахыры. Карағускыл сәстәре маңлайына төшкән. Өстөнә кейгән костюмы кытай ширпотребы түгел икәнлеге күренеп тора.

— Һаумыһығыз, өләсәйемдең юбилейы, алтын алкалар бүләк итергә ине.

— Рәхим итегез! Бына ошоларзан карай алаһығыз.

Егет озак һайланды. Күренеп тора якын кешәһенә күнелен күрергә теләй.

Кинәт телефоны шылтыраны.

— Һаумы, атай! Мин кайзамы? Ювелиркаға килгәйнем, өләсәй юбилейын үткәрмәйек, тиһә дә, бүләкһез булмай бит. . .

.. Кара, Сәғит Әсғәтович, мэр булһаң да, һундай күрмә, әсәй кәрәгенде бирер. . . .

Тимәк, был егет кала башлығының улымы? Осраклы ғына һөйләшеүгә шаһит булғанлығынан уңайһызланып китте.

— Шунан һайланығызмы?

— Әйе, ошолар - изумруд менән.

— Якшы, мин хәзер һезгә бүләк һауыты килтерәм. . .

Егет сығып китте, артынан киммәтле хушбуй есә генә калды. . . .

Күнелле талпынды ла кире һүрелде. . . “Эх, һылыу, хатта хыялланма! Ундайзар һинәң һымакка күз һалмаясак, ул кем дә, һин кем тигәндәй” . . .

Ул салондың үтә күрәнмәле фасады аша күз һалды. Сауза үзәгенән кеше өзөлмәй. О, тик был түгел. Эскалаторзан ике кызы менән үгәй әсәһе күренде. Бында килмәһәләр генә ярар ине. Ул туалетка киткән иптәштәшенә смс ебәрзе: “Йә, һин кайза?”

Ләкин хәйерсегә ел каршы тигәндәй, улар туп-тура уның салонына юл алды.

— Әсәй, миңә балдак ал әле.

— Ә миңә алкалар!

— Ярай, карарбыз!

Кыззар сыр-сыу килде. Әйтерһең дә, сауза үзәгендә үззәре генә

"Бәлки улар мине танымастар. . ."

— Әсәй, кара әле. Был һылыу түгелме?

Өс пар күз уға казалды.

— Һаумыһығыз! Сәләм, Айгөл, сәләм, Язгөл!

— Бер ни булмағандай иҫәнләшкән була бит әле, байғош!

Унан ике йәшкә оlorак, сағыу макияжлы Айгөл ауызындағы һағызын шапылдап сәйнәй-сәйнәй уға яуап бирзе.

— Бына бит безһез зә бик матур йәшәп ятаһың, ахыры. Йылы ерзә эш тапканһың. Әтеү, атайың кайғырған була.

Үгәй әсәһе дорфа ғына уға караны. Уның караштары астында үзен карсыға ябырылырға теләгән себеш һымак тойзо.

— Йә, сығар алтын-көмөштәрәнде. Кыззарымды кыуандыраһы килә.

Һылыу ни өсөндөр күндәм генә улар алдына нимә бар шуны куйзы. Әллә ни эшләп ошо катын алдында бәлтерәй зә төшә.

Балдак, алкаларзы алай за былай за карап хәлдәре бөттө.

— Юк, бында минең зауығымды кәнәгәтләндерерлек бер нәмә лә юк!- тип сыр-сыу килеп кире сығып киттеләр.

Уларзан һуң балдак-алкаларзы тәртипкә килтереп хәле бөттө. Барыһы ла урынында төслө. Шулай за гранат кашлы алка менән балдак күренмәне.

Ул иптәштәшенән һорарға булды.

— Кара әле, гранат кашлы алкалар менән балдакты һатманыңмы?

— Юксы, - тип яуапланы уныһы.

Берәй кайза төштөмө икән? Сантиметр сантиметр һәр ерзе карап сықты. Башына килгән мазалы уйзан арынырға тырышты: үгәй әсәләренең эшеме? Шундай ук түбәнлеккә төшмәстәр зә инде.

Ул камера төшөргән видеоға ла күз һалды, камера ике яктан карап торһа ла, бер ни тапманы.

Ике көндән ревизия. Шуға тиклем йә уларзы табырға, йә булмаһа һакын капларлык акса һалырға кәрәк кассаға. Кағизәләр буйынса кемдең сменаһында юғала, шул яуап бирә.

Кыйбатлы комплектарзың береһе ине, һакы йөз меңгә яқын. Тапмаһа, ни эшләргә?

Йыйған аксаһы 50000 генә. Кредит алып карармы икән инде. Эштән кыуырмы икән хужабикәһе, йомшак күренһә лә, эш бозғандарға каты ул.

Бына уны язмыш шул тиклем һынай икән: әсәһенәнән, тыуған йортонан, атаһынан айырганы етмәгән. Тыныс йәшәргә лә юл бирмәй.

Ул кис буйы мөндәрен косаклап иланы ла иланы. Рида, нимә булды, һин миңә әхирәт түгелме, юкмы, тип янаһа ла, бер ни өндәшмәне. Күңелендәге ғазабы уны телһез итте, ахыры.

Иртәгәһенә банкка кереп кредит алыу-алмау мөмкинлеген һораштырзы, йыйған 50000 аксаһын һаклык иҗәбенән алды.

Хужабикәһенә алтындарзы юғалтыуы һакында һөйләне, уны капларға әзер булыуын әйтте.

— Ярай, мин һиңә ышанам. Эштән кыуырға йыйынмайым, бынан һуң иғтибарлырак бул. Кредит алма, зарплатандаң түләп барырың калғанын.

Һылыу бындай яқшылык көтмәгәйне, барзы ла етәксенен косаклап алды.

— Ярар, булып, илама, күззәренә ана шешенеп бөткән, бөгөн ял ал, һатып алыусылар алдында бындай киәфәттә күренергә ярамай.

— Улар ғына алған инде, кем булһын! Вот убырзар!

— Дәлилдәр юк бит, нисек иҗбатлайһың, йә, ярай, иң мөһиме, мине эштән кыуманылар.

— Улар ғына алған инде, кем булһын! Вот убырзар!

Ридаға ниһайәт гранат алкалар һәм балдактың юғалыуы һакында һөйләгәс, ул сығырынан сықты.

— Дәлилдәр юк бит, нисек иҗбатлайһың, йә ярай, иң мөһиме, мине эштән кыуманылар.

— Уныһы шулай за... Һинең өсөн йән көйә бит, тинләп йыйған аксанды алып бар һал әле...

Рида әхирәтен нисек йыуатырға белмәне. Бер алдына, бер артына сықты, бер уфтанды, бер асыуланды...

— Йә, ярай, минән дә артығырак борсолаһың түгелме... Иң зур юғалтыуым шул булһын. Акса табыла ул, баш иҗән булһын...

– Кара, йортоңа кайтып, бөлкн ипләп кенә тентеп караргалыр?..

Рида һаман тыныслана алмай ине.

– Капыл кайтып керһәм, сәйер тойолор ул...

Атаһы бер көн язгайны ла, вакытың булһа, кереп сык тип... Үгәй әсәһе, һәм уның кыззлары менән осрашаһы килмәгәс, төрлө һылтау табып баш тарта килгәйне, кәзерләһен бик күрәһе килһә лә. Әммә ул һаман уны гәфү итә алмай, яңы катының коткоһона бирелеп, тап атаһы уны өйзән китеүгә сәбәпсе булды ла. Нык хәйләкәр һәм астыртын булыуын тик һылыу ғына беләлер. Башкалар Гөлсимә Мәксүтовнаны үтә алсак һәм киң күңелле итеп белә. Атаһының бизнесын күтәрергә ярзам итте, әсәһе үлгәс бирешеп киткәйне шул атаһы, бар эштәрән ташлап. Шуғамы атаһы яңы катынын алиһәләй күрә, ә бына һылыу уның бәхетенә каршы тороусы, йәнәһе.

Гөлсимә ханымдың үгәй кыззы тәрбиәләгәһе килмәгәндер инде, был теләген башкалар алдында йәшерзе, киреһенсә, кайғыртыусан булып кыланды. Тик бына һылыу менән яңгыз калһа, ысын йөзөн күрһәтергә куркманы, киреһенсә, ялсы, хезмәтсе урынына күрзе. Ин бәләкәй бүлмәгә күсерзе, ике кызына уның бүлмәһен йүнәтте, ләкин барыһына ла түзерлек ине. Бер көн кыз әсәһенәң фотоһарын сүп-сар һауытында тапты, ошо һуңғы сик булды ла. Бер касан да үзенән олоһарға һүз әйткәһе юк ине, был юлы өндәшмәй түзә алмаһын тойзо. Әммә ул катын кымшанманы ла, һылыузың илай-илай әсәһенә портретын косаклап әйткән һүззәрән таш йөз менән тыңланы. Ә кис кыззы атаһы сақырып алды, берзән-бер якын кешенәнән яклау өмөт иткән һылыу колағына ышанманы. Йәнәһе, ул донья бутаусы, татыу йәшәгәһе килмәй, тәрбиәһез, һәм башкалар... Йә, ул үгәй әсәһе алдында гәфү үтенә, йә сығып китә... Быға тиклем гәйебе булмаһа ла, йыш кына баш әйә ине Гөлсимә апаһы алдында. Уныһы акты кара итеп күрһәтеүгә бик ошта шул.

Был юлы әсәһе рухына хыянат итә алмаһын аңланы. Әйберзәрән йыйнаны ла, Рида янына күсте. Атаһы бер нисә көндән шылтыратһа ла, алманы. “Минәң менән барыһы ла һәйбәт, борсолма”, тигән хәбәр генә ебәрзе. Атаһының кыланышын нык ауыр кисерзе, һаман искә алһа, күкрәгенә һауа етмәгән төслә, тыны кысыла башлай. Рида күрмәгәндә, төндәрән битен мендәргә баһып өһһөз һыктай торған. Әхирәте былай за уның өсөн нык бөтөрөнә, үгәй әсәһе генә түгел, уны бик йыш кына йәберләгән Айгөл менән Язгөлдөң иманын укыту әмәлен уйлап сығарайык, ти. Ләкин һылыузың улай үс алып йөрөгөһә килмәй, ундай теләге юк. Әх, әсәһе тере булғанда, бәхетле булған икән дә. Хәзер сағыштырмаса аякка баһқан төслә лә, тик күңеле таяуһыз һымак. Әммә тормош дауам итә. Бәлки берәй касан күңеле бөтөнәйер, уны яклар һәм ысын йөрәктән яратыр кеше осрар.

– Йә, инде күңелһезләһеп ултырмайык, Рида, минәң менән барыһы һәйбәт!

– Ысынлапмы, һин минән йәшермә, йәме, әгәр әхирәт һанаһаң...

– Әлбиттә, матурым, әлдә һин бар..

Һылыу бүлмәләһен иһлас косаклап алды. – Әлдә һин бар, ысын күңелдән әйтәм!

– А знаешь что? Әйзә, ял көнә тәбиғәткә сығайык. Помнишь, мин һиңә бер егеттең фотоһын күрһәткәйнем, исеме Марат, ул миңә как раз тәкдим иткәйне...

Руссалап һөйләшә башлағас, тимәк, Риданың кәйефе йүнәлдә, тигәндә аңлата.

– Йә, ярай, артык тәгәрмәс булып йөрөгә килмәй зә.

– Кит, юкты һөйләмә, мин уға иптәш егет ал, тиермен. Һиңә лә әз-мәз ир заты менән аралаша башларға кәрәк.

– Ну, Рида, әйзә, икенсе тапкыр, егет кайғыһы юк та...

– Юк, хәл ителгән, бергә барабыз. Миңә иптәш булырһын, әтеу яңгызым егет менән булыу шөрләтә әле.

Һылыу сылтыратып көлөп ебәрзе. Баһқан ерендә ут сығара язған Рида, һәм шөрләйме?

– Һиңә көләһең, мин тыштан ғына бошмаһ күренәм...

– Ярай, ярай, азактан тик гәйепләмә, романтикабыззы бөззөң тип...

– Бына күр, һиңә лә егет табам мин, һөйөү утында яныу шул хәтлем татлы хис, мммм...
Шул каракасты уйлаһам, тәндәрем зымбырлап китә.

– Бәй, һин ғашик булдыңмы әллә, һиңә әйтмәйзә йөрөйһөн?

– Әх, әхирәт, сак үзем аңланым, күп егеттәр артымдан йөрөй бит, быны ла шул иҫәптән тип уйлағайным... Әллә ни әһәмиәт бирмәнем, ләкин тора-бара юкһына башланым, бик йыш озрашып та булмай, күбәһенсә шул виртуаль аралашабыз... Ул шундай вежливый, бер пошлость язмай. Шуға аңланым: кулдан ыскындармаһса кәрәк. Но начальнигы һис тынғы бирмәй, бер йомоһсо күрә, ахыры. Кайза эшләгәнән һорарға оялам, үзе лә әйтмәне. Был юлы шарт куйзым: йә, матур свидание ойоштораһын, йә мин һинең менән ташлаһам, тип. Үзем шулай тинем дә, үзем куркам, ысынлап та ташлашырға тура килһә тип... Дуһының күл буйында йорто бар икән, шунда тәбиғәт коһағына һақырзы. Йә, ризалаш, бергә күнелләрәк бит.

– Ярай, әтеү, һиңә каршы сыға алмайым, кала шауынан ялкытыла, минең дә баш елләп калыр.

Рида кәнәгәт йылмайзы.

– Йә, Айнур, карыһма инде, окшаткан кызым әхирәтен алам, ти, әйзә иптәшкә. Үтенеп һорайым, зинһар, риза бул. Свиданиебыз кыл өстөндә.

– Мин һиңә күл буйындағы йортто буһса белештем, һиңә тағы ни етмәй?

– Һин етмәйһең.

– Кыззар кайғыһы юк миндә. Сараға әзерлек менән баш каткан. Мин, әлбиттә, һинең шәһси тормоһона кыһылырға һакым юк, шулай за...

– Бер кис, бары бер кис, бер кис эш тураһында оноторға мөмкиндер бит. Вәғәзә: унан һуң бар көһөмдә булаһы сараға түгәһәкмен! Йә, ынғайла инде, Риданың(минең кызың иһеме шулай) әхирәте һәйбәт кенә тыйнак кына кыз, ти, мин һинән бер ни талап итмәйем, шунда әһмәһ һүз куһнаң еткән. Иһеме һылыу.

Һылыу. Калай матур иһем! Иһеме еһемәнә тап киләме икән?

– Йә, ярай, һинән котолоп булһас, тик кара, бер һиндәй алкоголь булһаска тейеш. Енем һөймәй шул әһкене.

– Окей, босс.

Эш азнаһының һуңғы көнө, һиһайәт. Айнур инде иһенсе көн баш вата, Йәштәр көнөнә һиндәй сара үткәһергә икән тип. Зауыклы ла булһын, кызыклы ла, йәштәрзә йәлеп итерлек тә.

– Әврика!

Урынбаһары сак ултырғыһынан төһөп китмәнә

– Беләһенме, һимә модала хәһер?

– Шунан, һимә?

– 90-һы йылдар тематикаһы. Әйзә, шундай стильдә дискотека үткәһәйек. Шул йылдарзағы йырзарзы куяйык. Бик шәп булһасак, мин әйтте тиң!

Айнур Сәғитович уйлай куйзы. Ыһынлап та матур идея бит. Тематик сара мауыктырғыһ булырзай.

– Башың эһләй икән әлегә, тикток карап алыып бөткәнһең икән тиһәм, минә окһай. Әйзә, деталдәрен уйлаһтыр. Мин иһә атайға, әтгәһенәһе, Сәғит Әһғәтовичка иһеп сығам.

– Обижаешь, Айнур Сәғитович!

– Ярай, үпкәләмә! Шаяртып әйтәм дә, һәләттәһерәң булһаһа, һисек минең урынбаһар булыр иһең, әй?

Марат өһтәл артында куқырайзы, Айнур Сәғитовичтың үһенән мактау иһетеү мәртәбә бит, бик һирәктәр быға лайык була торған. Хәйер, етәһсәһе тыһтан ғына кырыһ тойола, бер уйлаһаң унан изге күнелле кеше юк. Кеше лә айырмай, кайһы бер түрәләр кеүек. Атаһы ла шулай. Куһтанланыузы иһеһенең дә еһе һөймәй. Һакимиәт эргәһендә файза эһләгәндәргә көн бөттө инде, әммә күптәргә был окһамай, шуға аталы-уллы Нурдәүләтовтарға теш кайрауһы-

лар, эштәрендә йөй эзләүселәр етерлек. Унан бигерәк кызлы эзәмдәр буйзак йәш матур егет Айнур Сәгитовичка кыздарын димләп бер булалар. Айырыуса бер эшкыуар катын Гөлсимәме әле исеме, йонсота. Әммә начальнигы бирешмәй әле.

Биш бергә эшлэгән дәүерзә кем менән булһа ла осрашканын исләмәй Марат, бәлки Айнур йәшерә беләлер. Юктыр, барыбер низер ине. Тимәк, мөхәббәтен әле осратмаған. Осратыр әле, хозай кушһа. Ана, Марат капты бит, осраклы танышыу ысын мөхәббәт тарихына әйләнәп бара түгелме? Риданың холко еңел, нис яһалма түгел, ихлас, күнелсәк, телгә лә үткер, окшаны ла куйзы. Һәм иртәгә бына теүәл бер кис улар өсөн! Айнур Сәгитовичка ла ял кама-сау итмәс, әтеү ошо хакимиәттән нис кайта белмәй. Ә бит тормош эштән генә торорға тейеш түгел!

Атаһы хупланы идеяларын. Тимәк, ял көндәренә тыныс күнел менән китһән дә була. Айнур өстәлдәге кағыздарын, папкаларын тәртипкә килтерзе лә сәғәткә күз һалды. Алты тулып узып киткән дәһә! Марат биштә үк тайзы инде, ауылға кайтып килергә кәрәк, тип. Кайтып ауһаң да була, ә иртәгә... Иртәгә урынбаһарының күнелен күрергә кәрәк. Һылыумы әле исеме теге кыззың? Әллә ни эшләп был исем күңеленә кереп батты ла куйзы. Әлбиттә, бер танышыу бер нәмәнә лә хәл итмәй. Төрлө мөнәсәбәттәрзән быға тиклем арырак тора килде, йәшлек шаукумында үлеп ғашик булған кызы уны ташлап киткәс.

Һуңғы арала атаһы-әсәһе, унан бигерәк өләсәһе өйләнәү тураһында йышырак һүз кузғата башланы, етмәһә. Оло быуындың үзенә фәлсәфәһе, карьера, шәхси бәхет төшөн-сәләрен улар бик аңлап етмәй. Бөгөнгө заман кешәһе үз-үзенә мөкиббән бит, яңғыз булыузы насар әйбер һанамай. Шуғалыр за айырылышыулар за күп, йәштәр өйләнәшәргә, бала табырға ашыкмай. Дәүләт кулынан килгәнсә демография ны күтәрәү сәйәсәтен алып барһа ла. Гүзәл заттар кейәүгә сығып, иргә аш бешереп ултырыузы бәхеткә һанамай. Ир-егеттәр иһә катын-кыздарзың каприздарын үтәүсә ролен башкарырға теләмәй. Айнур үзе бәхетле, һөйөүле ғаиләлә үстә.

Тик бына үзе әлегә мөхәббәтенән уңманы. Бер бешкәс өрөп кабаһың тигәндәй, яңы мөнәсәбәттәргә керергә ашыкманы. Эш менән баһты күнел ярһыуын. Ә шулай за кем ярату-яратылыу хақында хыял итмәй? Теләһә ниндәй кешенәң был иң төп һәм тәбиғи мохтажлығы. Әлбиттә, ул да был хакта хыял итә. Әммә йәнән әсир итер бер кем осраманы бүтән. Ул эзләмәнә лә. Шулай за ул әзер төслә: тап ошо мәлдә күктәр уға ихлас һәм таза хис бүләк итһә ине.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «Литрес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на Литрес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.